

بر و تکلّح راجع به الودّی دریائی ناشی از
التشاف و استخراج از فلات قاره

دولتهای متعاهد: -

اعضای کنوانسیون منطقه‌ای کویت برای همکاری در باره حمایت از محیط زیست دریائی در برابر آلودگی و امضاء کنندکان بروتکل همکاری منطقه‌ای برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری: با آگاهی از مواد ۱۹۷۶، ۲۰۸ کنوانسیون ۱۹۸۲ ملل متحد در مورد حقوق دریاها:

با وقوف بر خطراتی که آلودگی ناشی از اکتشاف واستخراج ازفلات قاره بر محیط زیست دریائی و بهداشت انسان دارد و نیز مشکلات ناشی از آن در منطقه دریائی تحت صلاحیت ملی خود: با آگاهی از لزوم اقداماتی بیشتر و مشخص تر در جهت پیشگیری و جلوگیری از آلودگی دریائی ناشی از اکتشاف واستخراج بستر وزیر بستردریا با توجه به تعهدات موجود خود بموجب حقوق بین الملل، و بمنظور اجرای بند «ب» از ماده ۳، ماده ۷، و ماده ۱۹ کنوانسیون: بشرح زیر توافق نموده اند:

ماده ۱

از لحاظ پروتکل حاضر:

- ۱- مقصود از «مرکز» مرکز کمکهای متقابل در موارد اضطراری در دریا میباشد که طبق بند ۱ ماده ۲ پروتکل همکاری منطقه‌ای برای مبارزه با آلودگی ناشی از نفت و سایر مواد مضره در موارد اضطراری «تشکیل گردیده است.
- ۲- مقصود از «مرجع گواهی کننده» هر شخص یا مؤسسه‌ای است که دولت متعاهد اختیار صدور گواهی ایمنی و آمادگی جهت تحقق هدف مورد نظر را به آن داده باشد.

۳ - مقصود از «برنامه استفاده از مواد شیمیائی» برنامه‌گذاری شده توسط متصدی تاسیسات دریائی است که شامل موارد زیر می‌باشد:

الف: مواد شیمیائی که متصدی در نظر دارد از آنها در عملیات خود استفاده نماید،

ب: هدف یا هدفهایی که بمنظور تحقق آنها متصدی قصد دارد از آن مواد شیمیائی استفاده کند:

ج: حداقل غلظت مواد شیمیائی مورد نظر متصدی در هر ماده دیگر وهمچنین حداقل مقداری که متصدی قصددا رد در یک مدت مشخص بکار برد:

د: ناحیه‌ای که ممکن است مواد شیمیائی از آن ناحیه به محیط دریائی سرایت نماید: چنانچه خطر شناخته شده ای بر اثر سرایت یک ماده شیمیائی به محیط دریائی وجود نداشته باشد نیازی به ذکر ماده مزبور در برنامه متصدی نخواهد بود:

۴ - مقصود از «مرجع ذیصلاح دولتی» هر بخش دولتی، نما بندگی و یا هر مرجع قانونی دیگر در دولت متعاهد است که بمنظور اعمال اختیارات یا انجام وظایفی که در پروتکل به آنها اشاره شده است تعیین گردیده ورسماً «به سازمان اعلام شده باشد.

۵ - مقصود از «دولت متعاهد» هر یک از دولتهای عضو این پروتکل می باشد .

۶ - مقصود از «کنوانسیون» کنوانسیون منطقه‌ای کویت برای همکاری درباره حمایت از محیط زیست دریائی آلدگی است.

۷ - مقصود از «شورا» ارکان سازمان و متشکل از دولتهای متعاهد می‌باشد که طبق بند ب (۱) ماده ۱۶ کنوانسیون تشکیل گردیده است.

۸ - مقصود از «زباله» مواد زائد آشپزخانه و دیگر مصارف خانگی، فضولات و زوائد جامد می‌باشد که در مواد دیگر این پروتکل، به استثناء ماده ۱۲ پیش بینی شده باشد.

۹ - مقصود از «راهنمای کلی» «منحصراً راهنمای کلی صادر شده توسط سازمان و اصلاحیه های مر بوط به آن میباشد که در هر مورد توسط شورا تصویب شده است.

۱۰ - مقصود از «پروانه» یک پروانه، مجوز شامل جواز کار یا اجازه برای عهد دار شدن عملیات دریائی میباشد که رسماً «از طرف مرجع ذیصلاح هر دولت متعاهد به این منظور صادر شده باشد.

۱۱ - «الودگی دریائی» همان معنای را خواهد داشت که در بند «الف» ماده^۳ کنوانسیون ذکر شده است.

۱۲ - مقصود از «تأسیسات دریائی» هر سازه، دستگاه یا کشتی شناور یا ثابت در کف دریا یا زیر آن است که بمنظور عملیات دریائی در نقطه‌ای از منطقه^۴ پروتکل (تعريف شده در بند ۱۶ این ماده) قرار گرفته و شامل هر نفتکشی است که در زمان معینی مها رشد و برای انبار کردن موقت نفت از آن استفاده میگردد و همچنین شامل هر تاسیساتی است که برای فرآورش، ذخیره سازی و بازیافت کنترل جریان نفت خام بکار گرفته میشود، بمنظور گواهی موضوع ماده ۶، تاسیسات عبارت است از هرجزء لاینک سازه، دستگاه، تجهیزات یا کشتی، هر وسیله بالابر یا سیستم ایمنی متصل و هر قطعه وسائل دیگر که توسط دولت متعاهد به عنوان جزئی از آن تاسیسات مشخص شده باشد.

۱۳ - مقصود از «عملیات دریائی» هرگونه عملیاتی است که در منطقه^۵ پروتکل جهت اکتشاف نفت یا گاز طبیعی یا بمنظور بهره برداری از آن منابع، شامل هرگونه فرآورش قبل از انتقال به خشکی و انتقال آن بواسیله خط لوله به خشکی، صورت گیرد. این عملیات همچنین شامل هرگونه فعالیتهای ساخت، تعمیر، نگاهداری، بازرسی و دیگر عملیات مشابه خواهد بود که در ارتباط با هدف اصلی اکتشاف واستخراج انجام میشود.

۱۴— مقصود از «متصدی» هر شخص حقیقی یا حقوقی است که عهده دار عملیات دریائی طبق تعریف بند ۱۳ ماده یک پروتکل میشود.

۱۵— «سازمان» همان معنای را خواهد داشت که در بند «ج» از ماده یک کنوانسیون قیدشده است.

۱۶— مقصود از «منطقه پروتکل» کلیه قسمتهای فلات قاره هر دولت متعاهداست که در داخل و یا مجاورت منطقه دریائی، طبق تعریف ارائه شده در بند «الف» ماده ۲ کنوانسیون قرار گرفته است.

۱۷— «فضالاب» بمعنای.

الف: فضولات و سایر مواد مانده از هرنوع مستراح، آبریزگاه و یا دستتشوئی.

ب: فضالاب تاسیسات درمانی، نظیر داروخانه یا بخش درمانی کشتیها که از طریق دستشوئیها، وانها و یا مخارج موجود در تاسیسات مزبور جریان داشته باشد.

ج: سایر پس آبهایی که با مقدار قابل ملاحظه ای از فضالاب ذکر شده در با لا مخلوط شده باشد.
میباشد:

۱۸— مقصود از «منطقه و یزه» آن بخش از منطقه دریائی است که در شمال غرب خط ممتد بین نقطه رأس الحدبا مختصات ۲۲ درجه و ۳۰ دقیقه و ۵۹ درجه و ۴۸ دقیقه شرقی و نقطه رأس الفاسته بامختصات ۲۵ درجه و ۴ دقیقه شمالی و ۶۱ درجه و ۲۵ دقیقه شرقی واقع است.

ماده ۲

دولتهای متعاهد مقرر خواهند داشت که در بخش‌های از منطقه پروتکل که تحت صلاحیت آنها قرار دارد، کلیه اقدامات لازم برای بیشگیری، کاهش و جلوگیری از آلودگی دریا ناشی از عملیات دریائی با در نظر گرفتن بهترین تکنولوژی موجود وقابل توجیه بلحاظ اقتصادی معمول گردد. همچنین دولتهای متعاهد منفردا «یا

مشترکاً» در بخشهایی از منطقه دریائی که در قلمرو صلاحیت آنها واقع است کلیه اقدامات لازم را بمنظور مبارزه با آلودگی دریاناشی از عملیات دریائی بعمل خواهند آورد.

تعهدات مزبور، خلی به تعهدات مشخص تر پذیرفته شده بموجب این پروتکل وارد نخوا هد ساخت.

ماده ۳

هر دولت متعاهد، مراقبت خواهد نمود که در منطقه پروتکل تحت صلاحیت آن دولت، هرگونه فعالیت نفتی براساس پروانه ای انجام گیرد که در آن بنا به تشخیص مرجع ذیصلاح دولتی، شروط لازم برای حمایت محیط زیست دریائی و نواحی ساحلی قیدشده باشد.

مرجع ذیصلاح دولتی، رعایت قوانین و مقررات مر بوطه وضع شده توسط مراجع دولتی را از متصدی خواهد خواست و اختیار خواهد داشت که اقدامات لازم را برای ضمانت اجرای آنها بعمل آورد.

ماده ۴

۱ - هر دولت متعاهد، اقدامات لازم را برای تحقق موارد زیر انجام خواهد داد:

الف: قبل از صدور پروانه برای هرگونه عملیات دریائی که ممکن است موجب بروز خطرات قابل ملاحظة آلودگی در منطقه پروتکل یاهر ناحیه ساحلی مجاور آن شود، مرجع ذیصلاح دولتی درخواست خواهد کرد که یک ارزیابی از اثرات بالقوه ناشی از عملیات دریائی بر محیط زیست ارائه گردد. هیچ نوع از عملیات مورد ذکر قبل از ارائه ارزیابی یا دشده آغاز نخواهد شد، و هیچ بروانه ای صادر نخواهد گردید مگراینکه مرجع ذیصلاح دولتی متقادع شود که عملیات مورد نظر خطر غیر قابل قبول بروز خسارت در منطقه پروتکل و نواحی ساحلی مجاور آن را در برنخوا هد داشت.

ب : مرجع ذیصلاح دولتی برای تصمیم گیری در مورد درخواست اظهارنامه اثرات زیستمحیطی و مشخص نمودن چارچوب آن، راهنمایی کلی را که توسط سازمان تهیه شده است مدنظر قرار خواهد داد ..

ج : هرگاه یک مرجع ذیصلاح دولتی درخواست ارائه اظهارنامه اثرات زیستمحیطی نماید و آنرا دریافت کند، خلاصه ای از اثرات بالقوه زیست محیطی مندرج دراظهارنامه را به سازمان ارسال خواهد داشت، سازمان ظرف چهار روز پس از دریافت آن، رونوشت خلاصه یا دشده را برای کلیه دولتهای متعاهد ارسال خواهد نمود.

مرجع ذیصلاح دولتی قبل از صدور پروانه برای عملیات پیشنهاد شده به سایر دولتهای متعاهد فرصت خواهد داد که ظرف مدت معینی که با توجه به نوع عملیات وفوریت نیاز برای اتخاذ تصمیم، بصورت معقول در نظر گرفته خواهد شد، در مورد عملیات مزبور، از طریق سازمان، اظهار نظر نمایند مرجع مذکور قبل از صدور پروانه برای عملیات نظرات ارائه شده را مورد توجه قرار خواهد داد.

با وجود تعهد به ارسال خلاصه یا دشده در این بند به سازمان، دولت متعاهدا ختیار خواهد داشت از فرستادن اطلاعاتی که افشاءی آن ممکن است به امنیت ملی کشورش لطمہ وارد نماید خودداری کند.

۲ - هرگاه یک دولت متعاهد ارائه ارزیابی اثرات زیست محیطی عملیات دریائی بیشنها دشده را لازم نداند، ممکن است یک بررسی از محیط زیست دریائی وزندگی آبزیان را قبل از شروع عملیات پیشنهاد شده مد نظر داشته باشد بررسی مزبور باید توسط هیاتی مستقل از متصدی و مورد تایید مرجع ذیصلاح دولتی یا تحت سریرستی مستقیم هیات انجام گیرد.

۳ - راهنمای کلی مربوط به ارزیابی اثرات زیست محیطی که توسط سازمان تدوین میشود باید در برگیرنده راهنمایی در زمینه نوع عملیات و شرایطی باشد که تحت آن شرایط عملیات ممکن است موجب خطر قابل توجه آولدگی در منطقه پرتوکل یا هر منطقه ساحلی مجاور آن گردد.

۵ ماده

۱ - هر دولت متعاهد باید مراقبت نماید تا عملیات دریائی تحت صلاحیت آن دولت هیچگونه مانع غیر موجهی برای کشتیرانی قانونی، ماهیگیری یا هر فعالیت دیگر که بر اساس معاهدات دوجانبه یا چند جانبه و یا بر مبنای قوانین بین المللی انجام میگیرد ایجاد نکند و در انتخاب محل استقرار تاسیسات توجه لازم به خطوط لوله و کابل‌های موجود معمول گردد. همچنین باید به ضرورت حمایت از مناطق دارای اهمیت اکولوژیکی و فرهنگی و یزه توجه کافی مبذول گردد.

۲ - هر دولت متعاهد تدبیر لازم را بکارخواهد برد تا در منطقه^۱ تحت صلاحیت آن دولت متصدیان تاسیسات دریائی، بستردیریارا در مجاورت تاسیسات خود بازرسی نموده و هرگونه آثار بجای مانده از عملیات آنها که ممکن است مانعی در ما هیگیری قانونی باشد در موارد زیر جمع آوری نمایند:

الف: در مورد خط لوله یا سایر وسائل زیر دریائی بلا فاصله پس از اتمام کار نصب.

ب: در مورد سکوی بهره برداری بلا فاصله پس از برد اشتن آن.

ج: در هر موردی که مرجع ذیصلاح دولتی بازرسی و تمیزکردن را منطقا «لازم بداند».

۶ ماده

هر دولت متعاهد کلیه تدبیر عملی را بکارخواهد برد تا اطمینان حاصل کند که هر یک از تاسیسات دریائی که در منطقه پر و تکل تحت صلاحیت آن دولت مورد استفاده قرار میگیرد ازلحاظ اینی مورد تایید مرجع گواهی کننده یا نماینده مرجع است، و برای مقاصدی که بمنظور تحقق آنها بکارگرفته میشود مناسب بوده، بطوری که اطمینان حاصل شود که به محیط زیست دریائی خسارت غیر مترقبه وارد نخواهد آورد.

۷ ماده

هر دولت متعاهد کلیه تدبیر عملی را جهت اطمینان از تحقق
موارد زیر معمول خواهد داشت:

۱ - متصدیان در همه اوقات، وسائل وابزاری را که در شرایط مطلوب
کاری باشند در تاسیسات دریائی خود درسترس خواهند داشت تا
خطرات ناشی از آلودگی اتفاقی را طبق روش صحیح میابینند نفتی یا
هرشیوه صنعتی مربوطه دیگر، به حداقل برسانند و موجبات تسهیل

اقدام سریع در صورت بروز آلودگی اضطراری را فراهم آورند.

۲ - بکار گیری هر دستگاه یا وسیله ای که به عنوان بخشی از
 TASİSAT موضع ماده ۶ منظور نشده باشد، مشروط به انجام
 آزمایش قبلی و تایید مرجع ذیصلاح دولتی یانماینده وی و همچنین
 بازرسی دوره ای طبق روش صحیح میابینند نفتی یا هرشیوه صنعتی
 مربوطه دیگر خواهد بود.

۳ - فوران گیرها و سایر وسائل ایمنی طبق روش صحیح میابینند نفتی
 یا هرشیوه صنعتی مربوطه دیگر بصورت دوره ای توسط متصدی یا
 از طرف وی آزمایش خواهند شد، و تمرینات لازم در مورد کارکرد آنها
 متناو با «انجام خواهد گردید».

۴ - تاسیسات دریائی بالای سطح آب باید طبق رویه کشتیرانی بین
 المللی به چراغ و سایر ابزار اعلام خطر، که در شرایط مطلوب کاری
 نگهداری شده اند، مجهز باشند و این چراغها و تجهیزات نیز باید طبق
 عرف کشتیرانی بین المللی مورد استفاده قرار گیرد.

۵ - همه افراد شاغل در عملیات دریائی باید طبق روش صحیح
 میابینند نفتی قبل «آموزش دیده باشند و یا به آنها آموزش لازم داده
 شود. هر فردی که اولین بار برای اشتغال در تاسیسات دریائی
 استخدام میشود، باید یک دوره آشنا سازی را طی کند و یک دستور
 العمل حاوی تعليمات مربوطه روش‌های اضطراری نیز باید در اختیار
 او گذاشته شود.

ماده ۸

هر دولت متعاهد کلیه تدابیر عملی را به منظور حصول اطمینان از

تحقیق موارد زیر بعمل خواهد آورد:

۱ - در قلمرو صلاحیت آن دولت هیچ متصدی، هیچیک از مراحل عملیات دریائی خود را آغاز نخواهد کرد مگر آنکه:

الف: یک طرح اضطراری جهت مقابله با هرگونه حادثه ای که ممکن است در اثر عملیات صورت پذیرد و منجر به آلودگی قابل ملاحظه ای در محیط زیست دریائی گردد، آماده نموده باشد.

ب: طرح را به تصویب مرجع ذیصلاح دولتی رسانیده باشد.

ج: رضایت مرجع ذیصلاح دولتی را از نظر در اختیار داشتن متخصصین و منابع کافی جهت اجرای کامل طرح تحصیل نموده باشد.

۲ - هیچ طرح اضطراری تصویب نخواهد شد مگر اینکه بایکاید طرحهای اضطراری ملی یا طرحهای محلی موجود و همه طرحهای تهیه شده توسط مرکز هما هنگ شده باشد و بتوان از متصدی خواست که در هر یک از تمرینات انجام شده در زمینه اجرای طرحهای اضطراری مزبور شرکت جوید.

۳ - هر شخص مجری عملیات دریائی، ترتیباتی اتخاذ خواهد نمود تا اطمینان حاصل کند که در صورت بروز حادثه در اثر عملیات او که ممکن است موجب آلودگی قابل ملاحظه ای در محیط زیست دریائی گردد، گزارش کاملی از حادثه مزبور سریعاً برای مرجع ذیصلاح دولتی که برای دریافت اینگونه گزارشها تعیین شده است ارسال گردد.

۴ - قبل از بروز هرمورد اضطراری نشت نفت، نقش و اختیارات خاص صنعت و مراجع ذیصلاح باید مورد شناسائی کامل قرار گرفته و به وضوح در طرح اضطراری متصدی یا هر طرح ملی و محلی تعریف و مشخص شود.

۹ ماده

۱- هر دولت متعاهد بشرط رعایت بند ۲ مشروحة زیر کلیه تدابیر عملی را جهت حصول اطمینان از تحقق موارد زیر بعمل خواهد آورد:

الف: در آن قسمت از منطقه پروتکل که «منطقه ویژه» میباشد هیچ نوع پس آب حاصل از قسمت ماشین آلات تاسیسات دریائی به دریا تخلیه نخواهد شد مگر اینکه میزان نفت موجود در آن بدون اینکه رقیق شده باشد از ۱۵ میلیگرم در لیتر تجاوز ننماید.

هر دولت متعاهد میتواند در هر منطقه ای از قلمرو صلاحیت خود میزان محدود کننده تری را تعیین نماید.

ب: هیچگونه تخلیه دیگری از تاسیسات دریائی بجز تخلیه ناشی از عملیات حفاری، که در حالت رقیق نشده میزان آلودگی نفتی آن بیشتر از مقداری که فعلاً «توسط سازمان قید شده نباشد، در منطقه پروتکل به درون دریا صورت نخواهد گرفت آلودگی نفتی یا دشده نباید بیش از میزان ۴ میلیگرم در لیتر بصورت متوسط در هر ماه تقویمی و در هیچ زمانی بیشتر از ۱۰۰ میلیگرم در لیتر باشد.

ج: خروجی تخلیه فاضلابهای آغشته به نفت تاحد ممکن زیر سطح آب دریا خواهد بود.

د: هرگونه تدابیر احتیاطی لازم بمنظور بحداقل رساندن سرایت نفت و گاز جمع آوری یا سوخته شده ناشی از آزمایش چاه به دریا، اتخاذ خواهد شد.

۲- ضوابط مصوب موضوع بندیک این ماده ممکن است پیش بینی نماید که هنگامی که میزان نفت موجود در تخلیه بیشتر از مقدار معین توافق شده است ولی این افزایش ناشی از یک حادثه یا علت خارج از اختیار متصدی یا کارکنان بوده است و آنها کلیه پیش بینی ها و مساعی لازم را برای جلوگیری از این افزایش بکار بردند، این موضوع نقض آن ضوابط نمیباشد. امکان دیگر پیش بینی اقدامات دفاعی با آثار مشابه خواهد بود.

۳ - هر دولت متعاهد مراقبت خواهد نمود تا از متصدی خواسته شود که شرایط زیست محیطی در مجاورت تاسیسات خود را متنما با «یا در هر زمانی که مرجع ذیصلاح دولتی مقتضی بداند بازرسی نماید. دولت متعاهد نیز ممکن است راسا «بازرسی را انجام دهد یا از دیگران بخواهد که آنرا انجام دهند. در صورتی که نتایج حاصل از بازرسی دولتی بدون دلایل مشهود بصورت قابل ملاحظه با نتایج آخرین بازرسی انجام شده توسط متصدی مغایرت داشته باشد، دولت میتواند با حفظ حقوق خود جهت مباردت به هرگونه اقدام قانونی دیگر، هزینه های بازرسی خود را متصدی بازیافت نماید.

۴ - هر دولت متعاهد جهت حصول اطمینان از تحقق موارد زیر، اقدامات لازم را انجام خواهد داد:

الف: در عملیات حفاری در بخش‌هایی از منطقه پروتکل که تحت صلاحیت آن دولت قرار دارند استفاده از سیالات حفاری با پایه نفتی منوط به اخذ مجوز مشخص از مرجع ذیصلاح دولتی خواهد بود. چنین مجوزی صادر نخواهد شد مگر اینکه مرجع مزبور اطمینان حاصل نموده باشد که استفاده از چنین سیالی بلحاظ شرایط استثنائی قابل توجیه میباشد.

در صورتی که مایعات مزبور مورد استفاده قرار گیرند، خرده های حفاری قبل از دفع بنحو مؤثر شستشو خواهند شد تامیزان نفت آنها بحداقل برسد. آبهای شستشو دهنده نباید در محل تخلیه گردند که امکان اختلاط مجدد آنها با خرده های حفاری وجود داشته باشد. محل دفع خرده های حفاری باید بر حسب مورد تاحد ممکن زیر سطح آب دریا باشد.

ب: هیچ‌گونه مایع حفاری با پایه نفتی در هیچ‌جایی از بخش‌های منطقه پروتکل که در قلمرو صلاحیت آن دولت قرار دارند تخلیه نخواهد شد.

ج: کلهای حفاری با پایه آبی تخلیه شده از عملیات دریائی نباید محتوى موادسمی مقاومی باشد که ممکن است پس از تخلیه اولیه سیالات حفاری کما کان خطر زیست محیطی در برداشته باشد.

ماده ۱۰

۱ - هر دولت متعاهد کلیه تدبیر عملی را بمنظور حصول اطمینان از تحقق موارد زیر معمول خواهد داشت:

الف: مما نعت از دفع مواد زیر به دریا:

(۱) کلیه مواد پلاستیکی شامل، ولی نه منحصر به، طنا بهای مصنوعی، تورهای ماهیگیری مصنوعی، کیسه های پلاستیکی زباله.

(۲) کلیه زباله های دیگر شامل مواد کاغذی، تکه های پارچه، شیشه فلزات، بطربی، ظروف یکبار مصرف آشپزخانه، پوشال و دیگر مواد بسته بندی.

ب: دفع مواد زائد غذائی حتی الامکان با فاصله هرچه بیشتر از خشکی صورت خواهد گرفت. این فاصله در هر حال کمتر از ۱۲ مایل دریائی از نزدیکترین خشکی نخواهد بود.

ج: هنگامیکه زباله باموادی دیگر مخلوط است که تخلیه آنها مسلطزم شرایط خاصی است، سخت ترین شرایط اعمال خواهد شد.

د: فاضلاب تاسیساتی که ده نفر یا بیشتر در آن فعالیت دارند به منطقه پرتوکل تخلیه نخواهند شد، مگر اینکه:

(۱) با بکارگیری سیستمی که مورد موافقت مرجع ذیصلاح دولتی قرار گرفته باشد، فضولات مبدل به پودر شود و ضد عفونی گردد و در نقطه ای به فاصله بیشتر از چهار مایل دریائی از نزدیکترین خشکی تخلیه شود، یا

(۲) در فاصله بیشتر از ۱۲ مایل از نزدیکترین خشکی تخلیه گردد، یا

(۳) از یک دستگاه تصفیه مورد تایید مرجع ذیصلاح دولتی عبور نموده باشد. در هر حال مواد تخلیه شده نباید، مواد جامد شناور و قابل روئیت ایجاد کند و موجب تغییر رنگ آب اطراف محل تخلیه گردد.

۲ - هر دولت متعاهد در نقاط مناسبی از نوار ساحلی خود تسهیلات دریافت فضولات عمومی مر بوطبه تاسیسات دریائی را که در قلمرو حاکمیت وی عمل مینمایند و دارای نیروی انسانی میباشند فراهم خواهد نمود.

۱۱ ماده

۱ - هر دولت متعاهد کلیه تدبیر مقتضی را جهت حصول اطمینان از انجام موارد زیر بعمل خواهد آورد:

الف: هر متصدی تاسیسات دریائی یگ «پرnamه استفاده از مواد شیمیائی» تهیه و برای تصویب به مرجع ذیصلاح دولتی ارائه خواهد نمود. درخواست اصلاحیه های برنامه ممکن است متعاقبا «ارائه شود و مورد تصویب قرار گیرد. هنگامیکه متصدی در نظر داشته باشد خارج از چارچوب برنامه مصوب خود، از یک ماده شیمیائی که احتمال سرایت آن به محیط زیست دریائی وجود داشته باشد استفاده نماید مرجع ذیصلاح دولتی را مطلع خواهد نمود. درمورد اضطراری به منظور جلوگیری از بروز صدمه به اشخاص یا خسارت به اموال «استثنائی» اعلام استفاده از مواد شیمیائی قبل از انجام کار ضرورت خواهد داشت.

ب: بمنظور حمایت از محیط زیست دریائی مرجع ذیصلاح دولتی اختیار ممنوع کردن، محدود نمودن یا تنظیم نحوه انبار کردن یا استفاده از مواد یا محصولات شیمیائی را دارا میباشد. در موردا عمال اختیار یاد شده، مرجع مذکور هرگونه راهنمای تهیه شده توسط سازمان و تصویب شده از جانب شورا را مطعم نظر خواهد داشت.

۲ - هر دولت متعاهد تدبیر مقتضی بعمل خواهد آورد تا اطمینان حاصل شود که در اجرای عملیات لرزه نگاری در منطقه پروتکل راهنمای کلی تهیه شده توسط سازمان مورد توجه قرار خواهد گرفت.

۱۲ ماده

هر دولت متعاهد، در عملیات دریائی در هر بخش از منطقه پروتکل تحت صلاحیت آن دولت متصدیان را ملزم به اجرای موارد زیر خواهد نمود:

۱ - تامین سیستم کافی برای جمع آوری ودفع مناسب کلیه اشیاء و مواد نامطلوب.

۲ - ارائه دستور العمل مناسب برای نحوه بکارگیری آن.

۳ - کوشش در پیش بینی پرداخت جریمه در صورت دفع نا مناسب.

۱ - هر دولت متعاهد مراقبت خواهد نمود که مرجع ذیصلاح دولتی دارای اختیاراتی باشد که بموجب آن از متصدی تاسیسات دریائی انجام اقدامات زیر را خواستار گردد:

الف: در مورد خط‌لوله:

(۱) شستشو و برطرف نمودن هر یک از آلوده‌های باقیمانده از خط‌لوله.

(۲) دفن کردن خط‌لوله یا برطرف کردن قسمتی و دفن کردن باقیمانده آن بنحوی که با ملحوظ داشتن کلیه شرایط هرگونه خطر قابل پیش‌بینی برای دریا نورده یا ما هیگری درآینده طرف گردد.

ب: در مورد سکوها، وسائل دیگر وسازه‌های مستقر در بستر دریا برداشتن کلیه یا قسمتی از تاسیسات برای حصول اطمینان از اینمنی دریا نورده و منافع ماهیگیری.

همچنین، دولت متعاهد کلیه اقدامات عملی را جهت حصول اطمینان از اینکه متصدی دارای منابع کافی برای تضمین اجرای موارد مزبور می‌باشد انجام خواهد داد.

۲ - دولتهای متعاهد در قسمتهایی از منطقه پروتکل که دارای منافع مشترکی درامر ما هیگری می‌باشند، کوشش خواهند نمود روش مشترکی را در زمینه جمع آوری تاسیسات مورد تصویب قرار دهند.

در هر مورد تصمیم کیری در زمینه لزوم یا عدم لزوم جمع آوری تاسیسات دولتهای متعهد هرگونه راهنمای کلی تهیه شده توسط سازمان را مورد توجه قرارخواهند داد.

در هر صورت خطوط‌لوله، برای برطرف نمودن آلوده‌های باقیمانده، جه جمع آوری شوند یا نشوند، شستشو خواهند شد.

۳ - دولتهای متعاهد کلیه تدبیر عملی لازم را اتخاذ خواهند نمود تا اطمینان حاصل شود که هیچ‌کوئه تاسیسات دریائی در حال استفاده در سطح آب دریا یا در نزدیکی آن بصورت شناور قرار نگرفته است

وهیچگونه وسیله ای که نیاز به آن منتفی شده است در بستر دریا در
فلات قاره بجای نمانده است.

۱۴ ماده

۱ - پروتکل حاضر مشمول مقررات مندرج در کنوانسیون ناظر بر
پروتکل ها خواهد بود.

۲ - روش های تدوین اصلاحیه ها والحاقیه های پروتکلها، موضوع
مواد ۲۰ و ۲۱ کنوانسیون در مورد پروتکل حاضر مجری خواهد بود.

۳ - آئین نامه داخلی و مقررات مالی و اصلاحیه های آن که بر مبنای
ماده ۲۲ کنوانسیون موردن تصویب قرار گرفته اند در مورد پروتکل
حاضر مجری خواهند بود.

۱۵ ماده

۱ - پروتکل حاضر از تاریخ ۲۹ مارس لغایت ۲۶ زوئن ۱۹۸۹
درکویت برای امضاء هریک از دولتهای عضو کنوانسیون منطقه ای
کویت برای همکاری در باره حمایت از محیط زیست دریائی در برابر
آلودگی مفتوح خواهد بود.

۲ - پروتکل حاضر منوط به تصویب، پذیرش، موافقت یا الحاق دول
عضو کنوانسیون خواهد بود. اسناد تصویب پذیرش، موافقت یا
الحاق به دولت کویت که عهده دار وظائف دولت امانت دار میباشد،
سپرده خواهد شد.

۳ - پروتکل حاضر در پایان نودمین روز پس از تاریخ سیرین حداقل
پنج سند تصویب یا پذیرش پروتکل، موافقت با آن یا الحاق به آن
توسط دولتهای مشروح در بند ۲ این ماده لازم الاجرا خواهد بود.
در تایید مراتب فوق نما یندگان تام الاختیار امضا کننده زیرکه دارای
اختیارات لازم از سوی دولتهای خود میباشد پروتکل حاضر را امضاء
نموده اند.

این پروتکل در تاریخ ۲۹ مارس ۱۹۸۹ درکویت به زبانهای فارسی،
عربی و انگلیسی تنظیم و امضاء گردیده است و هر سه متن از اعتبار
واحد برخوردارند.